

Den 29. april 2011 blev i
sag nr. 56/2009

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen

mod

Statsautoriseret revisor A

afsagt følgende

K e n d e l s e :

Ved skrivelse af 6. november 2009 har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i medfør af revisorlovens § 43, stk. 3, klaget over statsautoriseret revisor A.

Klagen angår, om indklagede har handlet i strid med god revisorskik ved at afgive revisionserklæring i årsrapporterne for to selskaber, hvori direktøren er medarbejder i indklagedes revisionsvirksomhed.

Personlige oplysninger:

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har oplyst, at A har været godkendt som statsautoriseret revisor siden den 22. august 1983.

Han har fra den 8. marts 2004 været registreret i Revireg som tilknyttet A v/A, CVR-nr. xx xx xx xx .

Sagsfremstilling:

Indklagede har i en periode virket som revisor for to klientselskaber, (B) Trading ApS og (C) Investment ApS (her anonymiseret), hvori en sekretær i revisionsfirmaet, D, er direktør.

Vedrørende (B) Trading ApS er anført følgende i indklagedes planlægningsnotat vedrørende revisionen for 2005-06, hvori indklagede tog stilling til sin habilitet:

”KONKLUSION:

Hvis der er svaret ja til enten 11.3.1, 11.3.2 eller 11.3.3, skal der gives en begrundelse for alligevel at acceptere opgaven.

Kan opgaven accepteres?

Begrundelse:

En bogføring for perioden 1. januar – 30. juni 2006 foretaget på grundlag af foreviste bankbevægelser. Opgaven accepteret pga. kraftigt forbehold i påtegning.

Direktør D er ansat som sekretær hos revisionsfirmaet. Direktøren træffer ingen beslutninger i selskabet. Alle beslutninger om selskabets forhold træffes af (E) i [by, land]. Direktørens viden om selskabets forhold er yderst begrænset.”

I sit planlægningsnotat vedrørende revisionen af samme selskab for det følgende regnskabsår 2006-07 angav indklagede en i det væsentlige enslydende begrundelse for at kunne påtage sig opgaven.

For det næste regnskabsårs vedkommende meddelte indklagede den 6. januar 2009 en revisionspåtegning med forbehold på årsrapporten 2007 – 08, som denne sag angår. Det fremgik, at erklæringen blev afgivet gennem ”F Kontorfællesskab af Statsautoriserede Revisorer”. Samme dag blev ledelsespåtegningen underskrevet af direktør D. I modsætning til de tidligere år besvarede indklagede i sit planlægningsnotat for dette år de i kvalitetsstyringssystemet stillede spørgsmål om habiliteten således, at det ikke blev nødvendigt at angive en konkret begrundelse for at kunne påtage sig opgaven. Af den pågældende årsrapport fremgik under ”Selskabsoplysninger”, at D udgjorde selskabets samlede direktion, og at ”F, Kontorfællesskab af statsautoriserede revisorer” udgjorde selskabets revision.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har oplyst, at indklagede har været revisor for selskabet siden den 29. august 2009, og at D har været direktør i selskabet i perioden fra den 24. oktober 2006 til den 6. januar 2009.

Vedrørende (C) Investment ApS meddelte indklagede den 20. februar 2009 blank revisionspåtegning på årsrapporten for 2008. Det fremgik, at erklæringen blev afgivet gennem ”F Kontorfællesskab af statsautoriserede”. Samme dag underskrev direktør D ledelsespåtegningen. Under ”Selskabsoplysninger” fremgik, at D og en person i [by] udgjorde selskabets samlede direktion, samt at ”F, Kontorfællesskab af statsautoriserede revisorer” udgjorde selskabets revision.

I sit planlægningsnotat for det pågældende regnskabsår havde indklaget besvaret de i kvalitetsstyringssystemet stillede spørgsmål om habiliteten således, at det ikke blev nødvendigt at angive en konkret begrundelse for at kunne påtage sig opgaven. Af hans planlægningsnotat for det følgende regnskabsår 2009-10 – hvori det samme gjorde sig gældende – fremgik, at selskabet i mellem tiden var trådt i likvidation.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har oplyst, at indklagede og D blev henholdsvis revisor og direktør i selskabet ved stiftelsen den 4. december 2007.

Af en under sagen fremlagt udskrift af hjemmesiden for ”F Revisorer” fremgår bl.a.:

”Personale

Indehavere og medarbejdere

Vi er samlet: 8 revisorer, bogholdere og servicemedarbejdere ...”

Indklagede har i en skrivelse af 10. oktober 2009 besvaret Erhvervs- og Selskabsstyrelsens høring vedrørende den påtænkte klage og har heri meddelt følgende – der i det væsentlige svarer til hans senere oplysninger i svarskriftet til nævnet:

”...

D har været ansat hos F, Kontorfællesskab af Kontorfællesskab af Statsautoriserede revisorer fra 0.1.02.99, og ansættelsesforholdet har ikke været afbrudt bortset fra en

længere sygdomsperiode i 2004-2005. D varetager samtlige vort firmas opgaver med registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. D indgår ikke i revisionsteams for nogen af vore klienter.

For (B) Trading ApS har vi overtaget revision fra anden revisor - ingen bistand m. stiftelse. D har indberettet moms efter klients godkendelse samt ordnet de formelle forhold ifht Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

D har ikke på nogen måde medvirket ved bogføring, regnskabsudarbejdelse eller revision og udarbejdelse af årsregnskab samt skatteregnskab. D indgår ikke i vort revisionsteam omkring (B) Trading ApS. D har modtaget betaling fra klients modervirksomhed for det udførte arbejde som direktør og har alene arbejdet efter anvisninger fra klient i forhold til jobbet som direktør for klienten. D er efterfølgende fra-trådt som direktør for selskabet.

...

(C) Investment ApS - D har ydet bistand m. stiftelse efter klientens godkendelse.

D har ikke på nogen måde medvirket ved bogføring, regnskabsudarbejdelse eller revision og udarbejdelse af årsregnskab samt skatteregnskab. D indgår ikke i vort revisionsteam omkring (C) Investment ApS. D har modtaget betaling fra klients modervirksomhed for det udførte arbejde som direktør og har alene arbejdet efter anvisninger fra klient i forhold til jobbet som direktør for klienten.

(C) Investment ApS er primo oktober 2010 trådt i solvent likvidation, hvor repræsentanter for moderselskabet er indtrådt som likvidatorer. Denne ændring er ikke pr. d.d. anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Iht. vor interne kvalitetsstyring deltager D ikke i revisionsopgaver, erklæringsopgaver eller regnskabsopgaver. Vi har iht. vort kvalitetsstyringssystem kontrolleret, at D's ansættelse som direktør hos flere af vore klienter ikke medfører inhabilitet i.f.h.t. opgaven. Vi henviser her til Kvalitetskontrolsystemet for [navn] nr. 13.000 og nr. 14.000, som kan fremsendes om ønsket.

...”

Klagen:

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har klaget over, at indklagede har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til revisorloven ved i to tilfælde at have afgivet en revisionspåtegning i en årsrapport for selskaber, hvori direktøren er medarbejder i revisors revisionsvirksomhed.

Sagens behandling:

Revisornævnet har behandlet sagen på to møder, idet sagen på det første møde blev udsat på parternes besvarelse af følgende forespørgsel af 24. september 2010 fra nævnet:

”...

Af styrelsens notat af 26. oktober 2009, der medfulgte som bilag til klagen, fremgår, at statsautoriseret revisor A er tilknyttet ”Revisionsfirmaet A v/A, CVR-nr. xx xx xx xx”, der tilsyneladende er en personligt drevet enkeltmandsvirksomhed. Klagen er imidlertid besvaret på brevpapiret fra ”F Kontorfællesskab af Statsautoriserede Revisorer”, og de to erklæringer, som klagen angår, er ligeledes afgivet i kontorfællesskabets navn. Efter Revisorlovens § 13 skal en revisionsvirksomhed være godkendt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, men kan principielt drives i enhver samvirkeform, der er juridisk anerkendt.

I den anledning skal Revisornævnet anmode om at få oplyst (1), om kontorfællesskabet som sådan udgør den godkendte revisionsvirksomhed, eller om der i stedet er tale om et sædvanligt kontorfællesskab mellem flere selvstændige virksomheder, eventuelt flere revisionsvirksomheder, og i så fald (2) hvilke.

Hvis kontorfællesskabet ikke i sig selv udgør revisionsvirksomheden, spørges (3), hvorledes kontorfællesskabet retligt er organiseret (f. eks. med et driftsselskab el. lign.). Endvidere spørges (4), om det er korrekt forstået, at D ikke er ansat direkte i en af de (revisions)virksomheder, som kontorfællesskabet i så fald består af, men derimod i kontorfællesskabet som sådan. Da et kontorfællesskab sædvanligvis ikke anses for en juridisk person, spørges (5), hvem der da er arbejdsgi-verpart i hendes ansættelsesaftale.

Klagen angår det forhold, at revisor angives at have været inhabil ved afgivelsen af erklæringerne på de to selskabers årsrapporter som følge af, at D tillige var direktør for selskaberne. Efter Revisorlovens § 24, stk. 6, skal revisions-virksomheden sikre sig, at revisor har taget stilling til sin habilitet, inden revisor påtager sig at afgive erklæring. Revisionsvirksomheden skal endvidere sikre sig, at revisor har dokumentation i sine arbejds papirer for de overvejelser, som revisor har gjort sig vedrørende sin uafhængighed.

På denne baggrund skal Revisornævnet anmode om (6) at modtage statsautoriseret revisor A's arbejds papirer med de overvejelser, som D's hverv som direktør for klientselskaberne har givet anledning til.”

Nævnet har herefter modtaget følgende besvarelse af 28. oktober 2010 fra indklagede tillige med de arbejds papirer i form af planlægningsnotater, der er gengivet ovenfor:

”Jeg skal hermed besvare Revisornævnets skrivelse af 24.09.10 som følger:

1. Udgør kontorfællesskabet den godkendte virksomhed eller er der tale om sædvanligt kontorfællesskab.

Der er tale om sædvanligt kontorfællesskab.

2. Hvilke virksomheder deltager i kontorfællesskabet.

G I/S og A v/A

3. Hvis kontorfællesskabet ikke udgør virksomheden hvorledes er kontorfællesskabet retsligt organiseret.

Kontorfællesskabet styres af en samarbejdsaftale mellem deltagerne i kontorfællesskabet.

4. I hvilken virksomhed er D ansat.

D er ansat hos A v/A.

5. Arbejdspapirer vedr. vurdering af inhabilitet vedlægges som bilag. Arbejdspapirerne består af planlægningsnotat efter [navn] kvalitetsstyringssystemet for revision af de undersøgte virksomheder. ...”

Nævnets tilsvarende forespørgsel til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen blev af styrelsen besvaret således den 18. februar 2011, for så vidt angår spørgsmålet, om kontorfællesskabet som sådan eller alene de virksomheder, der indgik heri, udgjorde den revisionsvirksomhed, der var godkendt af styrelsen som påbudt i Revisorlovens § 13:

”...

Styrelsen vil indledningsvist beskrive, hvordan revisionsvirksomheder bliver godkendte revisionsvirksomheder.

I henhold til bekendtgørelse om register over godkendte revisionsvirksomheder (Revireg), skal revisionsvirksomheder registreres i Revireg, og en godkendt revisor skal være tilknyttet revisionsvirksomheden i Revireg, hvis han skal afgive erklæringer med sikkerhed, jf. § 1, stk. 2-3, i bekendtgørelse om register over godkendte revisionsvirksomheder (Revireg).

En revisionsvirksomhed anses først for en godkendt revisionsvirksomhed, når den er registreret i Revireg, § 4, stk. 4 i bekendtgørelse om register over godkendte revisionsvirksomheder (Revireg).

Det er den godkendte revisionsvirksomheds opgave at sikre, at der foretages en registrering af revisionsvirksomheden og revisors tilknytning i Revireg, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om register over godkendte revisionsvirksomheder (Revireg).

Revisionsvirksomheder skal opfylde ejerkravene og ledelseskravene i revisorlovens § 13, for at kunne blive en godkendt revisionsvirksomhed. I henhold til revisorlovens § 13, skal flertallet af stemmerettighederne i revisionsvirksomheden være ejet af en eller

flere godkendte revisorer. Ligeledes skal flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan være godkendte revisorer.

Styrelsen foretager ikke en prøvelse af, om kravene for at være en godkendt revisionsvirksomhed efter revisorlovens § 13, er opfyldte, før revisionsvirksomheden registreres i Revireg. Det er revisionsvirksomhedens ansvar at sikre, at betingelserne er opfyldte. Styrelsen bliver ikke gjort bekendt med revisionsvirksomhedens ejerforhold eller organisering, herunder organisering af revisionsvirksomhedens ansatte forud for godkendelsen.

Konstaterer styrelsen imidlertid efter revisionsvirksomheden er registreret i Revireg, at enten flertallet af stemmerettighederne ikke er ejet af godkendte revisorer eller flertallet af ledelsesmedlemmerne i det øverste ledelsesorgan ikke er godkendte revisorer, får revisionsvirksomheden en frist til at berigtige forholdene, hvis revisionsvirksomheden fortsat skal være registreret i Revireg. Berigtiges forholdene ikke indenfor tidsfristen, slettes revisionsvirksomheden i Revireg.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan ikke afgive oplysninger om, hvordan Revisionsfirmaet A v/A er organiseret eller hvem der ejer stemmerettighederne i virksomheden. Det er oplysninger, der bør afgives af revisionsvirksomheden selv til Revisornævnet.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere at tilføje til denne sag.”

Parternes bemærkninger:

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har gjort gældende, at indklagede har overtrådt revisorlovens § 1, stk. 2, jf. § 24, stk. 1, jf. uafhængighedsbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 3, og derved handlet i strid med god revisorskik.

Indklagede har underskrevet revisionspåtegninger i årsrapporterne for de to selskaber, uanset at en ansat i det revisionsfirma, som indklagede er knyttet til, også og samtidig var registreret som direktør i de to selskaber. Det er efter årsregnskabslovens § 8, stk. 2, selskabsledelsens ansvar at udarbejde og aflægge årsrapporten på en sådan måde, at denne kan godkendes og revideres i tide.

Den af indklagede påberåbte omstændighed, hvorefter den i hans firma ansatte direktør i selskaberne ikke medvirkede ved bogføring, regnskabsudarbejdelse eller revision og udarbejdelse af årsregnskab mv. i selskaberne, kan derfor ikke ændre, at der foreligger tilsidesættelse af god revisorskik efter de anførte bestemmelser.

Indklagede har gjort gældende, at god revisorskik ikke er tilsidesat, og at revisorlovens § 24, stk. 1, jf. stk. 2, ikke er overtrådt, fordi den ansatte i revisionsfirmaet - D, der også var direktør i de to selskaber – ikke indgik i udførelsen af revisionsopgaven eller i kontrollen af denne samt alene modtog instruktion og vederlag fra klientvirksomheden vedrørende de opgaver, som skulle udføres.

Indklagede har videre anført, at den ansattes tilknytning som direktør i de to klientvirksomheder ikke medførte overtrædelse af uafhængighedsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1, fordi hun netop ikke var tilknyttet revisions- eller erklæringsopgaven vedrørende de pågældende klienter, ligesom hun ikke var tilknyttet klientvirksomhederne gennem tætte familiemæssige bånd og ikke havde nogen økonomisk interesse i klientvirksomhederne.

Endelig har indklagede anført, at heller ikke uafhængighedsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, kan anses for overtrådt, fordi D som ansat hos ham alene havde til opgave at varetage formelle registreringsmæssige forhold over for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen uden tilknytning til erklæringsopgaver i revisionsvirksomheden. Hendes tilknytning til klientvirksomhederne som direktør udgjorde derfor ikke en trussel af et omfang, som medførte, at han som revisor skulle afstå fra erklæringsopgaverne.

Afslutningsvis har indklagede oplyst, at man som konsekvens af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens opfattelse har anmodet om, at vedkommende ansatte i revisionsvirksomheden bliver afmeldt som direktør i selskaberne, således at problemstillingen om uafhængighed er løst fremover.

Revisornævnets præmisser og afgørelse:

Det faktiske grundlag for afgørelsen

Efter de tilvejebragte oplysninger lægger nævnet til grund, at indklagede er indehaver af enkeltmandsvirksomheden A v/A, CVR-nr. xx xx xx xx, og at hans anmeldelse af den-ne virksomhed til Revireg efter Erhvervs- og Selskabsstyrelsens praksis anses for at udgøre den godkendelse fra styrelsen, som kræves efter Revisorlovens § 13.

Det må dermed lægges til grund, at indklagedes enkeltmandsvirksomhed som sådan - og ikke det kontorfællesskab, hvori den indgår - udgør den godkendte revisionsvirksomhed, og at indklagedes erklæringer på årsrapporterne for (B) Trading ApS samt (C) Investment ApS derfor reelt er afgivet gennem denne revisionsvirksomhed, jf. Revisorlovens § 16, stk. 2, selv om de begge fremstår som afgivet gennem kontorfællesskabet.

Endvidere lægges det til grund, at indklagedes enkeltmandsvirksomhed på erklæringstidspunkterne beskæftigede 7 personer foruden ham selv, herunder D.

Hun var på erklæringstidspunkterne direktør i de pågældende klientselskaber og var samtidig ansat som sekretær i indklagedes revisionsvirksomhed. Her omfattede hendes arbejdsopgaver kontakten med Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vedrørende forskellige registreringsspørgsmål, og hun har derfor også varetaget disse opgaver for de to selskabers vedkommende, hvori hun var direktør, ligesom hun for et af selskaberne tillige har indberettet moms. Derimod har hun ikke medvirket ved bogføringen, regnskabsudarbejdelsen eller revisionen vedrørende disse selskaber. Ifølge indklagedes oplysninger handlede hun som direktør efter instruktion fra klientselskabernes ejer i udlandet.

Det retlige grundlag for afgørelsen og bedømmelsen af skyldsspørgsmålet

De erklæringer, som indklagede har afgivet gennem sin revisionsvirksomhed på årsrapporterne for de pågældende klientselskaber, er omfattet af Revisorlovens § 1, stk. 2. Det følger derfor af § 24, stk. 1, at indklagede havde pligt til at iagttage, at han konkret skulle være uafhængig af de klientselskaber, som opgaven vedrørte. I lovens forarbejder (lovforslag L 120 af 27. marts 2008 s. 70, sp. 2) hedder det herom i bemærkningerne til lovbestemmelsen:

”... I stk. 1 slås det endvidere fast, at revisor ikke vil være uafhængig, hvis vedkommende er involveret i virksomhedens beslutningstagning. Det betyder, at en revisor f. eks. ikke kan påtage sig en opgave, som nævnt i § 1, stk. 2, hvis denne er ... direktionsmedlem ... i den virksomhed, opgaven skal udføres for...”

Yderligere hedder det s. 72, sp. 2, at

”... Forbudet mod ansættelse i den virksomhed, for hvilken en opgave udføres, svarer til det gældende forbud i § 11, stk. 2, nr. 3. Forbudet omfatter enhver form for beskæf-

tigelse for virksomheden, herunder som medlem af direktionen ... og eventuel dobbeltbeskæftigelse, dvs. beskæftigelse i både revisionsvirksomheden og hos kunden...”

Det kan således fastslås, at indklagede ikke lovligt kunne have revideret årsrapporterne for de pågældende klientselskaber, hvis han selv havde været direktør i selskaberne.

Spørgsmålet er herefter, hvorledes situationen må bedømmes, når det ikke var ham selv, men hans sekretær, der var direktør.

I § 2 i Uafhængighedsbekendtgørelsen angives nogle tilfælde, hvor der altid vil foreligge en trussel mod uafhængigheden. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, taler om den situation, hvor

”... andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, er ... ansat i en ledelsesfunktion i den virksomhed, som opgaven vedrører, og som led i ansættelsen har udøvet indflydelse på det, opgaven vedrører.”

Den foreliggende situation falder imidlertid ikke ind under denne bestemmelse, når D ingen indflydelse har haft på udførelsen af revisionsopgaverne for de klientselskaber, hvori hun var direktør.

Det bliver derfor afgørende, om den aktuelle situation var omfattet af bekendtgørelsens § 6, der angiver en række tilfælde, hvor det beror på en konkret afvejning, om der foreligger en sådan trussel mod uafhængigheden, at revisor skal afstå fra opgaven.

Efter § 6, nr. 3, kan en sådan trussel foreligge, når

”andre personer (end de i § 6 hidtil omtalte) der ... er knyttet til den revisionsvirksomhed, hvorfra erklæringen afgives, har ... forbindelse med den virksomhed, om hvis forhold erklæringen ønskes afgivet ...”

D faldt ind under denne bestemmelse, da hun både var knyttet til revisions-virksomheden som ansat sekretær og har samtidig i kraft af sin stilling som direktør havde forbindelse med klientvirksomhederne.

For at der kunne foreligge en trussel, er det efter bestemmelsen yderligere en betingelse, at hendes forbindelse til klientvirksomhederne var

”... af en sådan art, at revisor ville have været afskåret fra at afgive erklæring, hvis revisor selv havde haft en tilsvarende forbindelse.”

Som ovenfor fastslået, kunne indklagede ikke selv have afgivet erklæringen, hvis han – og ikke D – havde været direktør.

Der var således en situation, hvor indklagede havde pligt til konkret at tage stilling til, om der forelå en trussel mod hans uafhængighed.

Den pågældende bestemmelse i § 6, nr. 3, svarer helt til den tidligere bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 3, i Revisorloven af 2003. Lovbemærkningerne hertil har derfor stadig relevans, og heri anførtes (lovforslag L 144 af 29. januar 2003 s. 24, sp. 2 f.n.), at bestemmelsen

” ... peger på tilfælde, hvor personer ... har en sådan berøring med genstanden for erklæringen, at der vil kunne opstå uafhængighedstruende situationer. Er der f. eks. tale om en mindre revisionsvirksomhed med to revisorer, og den ene revisor selv eller dennes hustru er ledelsesmedlem i den virksomhed, som den anden revisor skal afgive erklæring om, vil de konkrete forhold være sådan, at den anden revisor må afstå fra erklæringsafgivelsen. ... Bestemmelsen omfatter samtidig tilfælde, hvor f. eks. en medarbejder i et datterselskab til revisionsvirksomheden har udført arbejde, der indebar beslutningstagen på kundens vegne ”

På denne baggrund og henset til, at revisionsvirksomheden var en mindre enkeltmandsvirksomhed, hvori D indtog en underordnet stilling som sekretær, finder nævnet, at hendes samtidige stilling som direktør og dermed formel beslutningstager i klientselskaberne var egnet til for en velinformeret tredjemand at vække tvivl om indklagedes uafhængighed, uanset at hun efter det oplyste ikke deltog i revisionen og i øvrigt udøvede sine beføjelser som direktør efter instruktion fra klientselskabernes udenlandske ejer. Nævnet finder således, at hendes dobbeltrolle indebar en sådan trussel mod indklagedes uafhængighed, at han efter en konkret bedømmelse – som han ifølge sine planlægningsnotater enten ikke har foretaget eller har foretaget forkert – havde pligt til afstå fra at påtage sig revisionsopgaven, og at han burde have indset dette.

Indklagede findes derfor skyldig i overtrædelse af Revisorlovens § 24, jf. § 6, nr. 3, i Uafhængighedsbekendtgørelsen, og dermed i tilsidesættelse af god revisorskik.

Sanktionsfastsættelsen

Inhabilitet er et alvorligt brud på et grundlæggende og fundamentalt krav til en godkendt revisor. På denne baggrund og under hensyn til, at formålet med Revisorloven af 2008 netop blandt andet var at styrke og understrege revisors uafhængighed, finder nævnet i overensstemmelse med praksis i sådanne tilfælde, at den bøde, som indklagede har forskyldt efter Revisorlovens § 44, stk. 1, passende kan fastsættes til 100.000 kr.

T h i b e s t e m m e s :

Statsautoriseret revisor A pålægges en bøde på 100.000 kr.

Kendelsen offentliggøres, jf. § 44, stk. 6, i Revisorloven.

Taber Rasmussen